ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Α. ΔΗΜΑΚΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Λ.Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΟ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 230.221 — 23 καὶ 237.283 — 86
ΕΤΟΣ ΚΕ' ΑΡ. 7629. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
4
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1970
Σελήνη 28 ἡμερῶν
Ἀνατ. 6.06'. Δύσ. 6.50'
Γεωργίου Ἐν Μαλέᾳ, Σωτ/μὸ

Ὁ Μπράντ ἀναχωρεῖ δι' Ἡνωμ. Πολιτείας

— ΣΕΛΙΣ 8η —

Ὁ κ. Γεώργιος Μαῦρος καταθέτει εἰς τὸ Στρατοδικεῖον:

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗΝ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Γ. Μαῦρος μεταβαίνων εἰς τὸ Στρατοδικεῖον διὰ νὰ καταθέσῃ

Ἐπεδίωκον οἱ κατηγορούμενοι

Μέ τὴν μακρὰν κατάθεσιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Γεωργίου Μαύρου καὶ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων ὑπερασπίσεως τῶν κατηγορουμένων κ.κ. Ἀντωνίου καὶ Ἀθανασίου Μιχαλακέα, Β. Παπαζήση καὶ Κατσιγέρου, ἔληξε χθὲς εἰς τὸ Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

Τὸ Στρατοδικεῖον ἀπεφάνθη σισε, κατόπιν τούτου, σύντομον διακοπήν της δίκης, ἡ ὁποία θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν πρωΐαν τῆς αὔριον Κυριακῆς, ὁπότε θὰ ἀρνήσουν ἀπολογούμενοι οἱ κατηγορούμενοι.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδίασιν πρῶτος κατέθεσεν ὁ ἀπόστρατος ὑποστράτηγος κ. Διονύσιος Δαυτσιώτης, πρώην Πρωτοδίκης καὶ Ἀ-ξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 65 χρόνια καὶ ὅτι ἔλα τὸ ἀνεπροφάσιστον, ὅπως καὶ ἡ ποτὲ τῆς ἰδέας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Διὰ τοὺς κατηγορουμένους τοὺς ὁποίους ἐγνώρισε ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ καὶ ἐπὶ πολλὰ χρόνια, ἐπεσήμανε ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐπαναστάσεως ἐπεδίωξαν πολλὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὑπουργείων.

Ἀκολούθως κατέθεσε ὁ κ. Χρῆστος Μιχαλακέας, συνταξιοῦχος διπλωμάτης καὶ πατὴρ τῶν δύο κατηγορουμένων, ὁ ὁποῖος ἐξέπεσε ἀπὸ τὰ πατρικὰ του δικαιώματα διὰ τὸν ὁποῖον ἐπεδίωξε πολλὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλὰ μόνον ὀλίγα ἐπέτυχε. Ἐπὶ τέλους ἐπεσήμανε ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς κατοχῆς τοῦ εἶχε ἀνατεθῇ ἡ ἐξόντωσις τοῦ Φιλοτάγμου καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐξοντώσεως αὐτοῦ ἐπέμενε μὲ προσωπικὸν κίνδυνον, διασώσας πάντας ὅτι εἰς οὐδεμίαν τοιαύτην ἔρευναν παρέστην ἐγώ.

Ἀκολουθεῖ ἡ κατάθεσις τοῦ κ. Γ. Μαύρου

Ἡ ἀκροαστικὴ διαρκεῖ σήμερον τὴν 4.30 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Πειραιῶς.

Ἀπεδίωσεν ὁ Ἀντ. Παριανός

Ἀπεδίωσεν κατόπιν μακρᾶς ἀσθενείας ὁ Ἀντώνιος Παριανός, ἐτῶν 38, εἷς ἐκ τῶν κατηγορουμένων διὰ συμμετοχὴν εἰς τὴν ὀργάνωσιν «Ἐλληνικὸς Λόγος». Ὁ Λόγος ἀσθενείας δὲν παρουσιάσθη εἰς τὴν δίκην.

Ὁ Ἀντ. Παριανὸς διετέλεσε γεν. γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας ἀθλοπαιδιῶν καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπιτραπεζίου Ἀντισφαίρισεως, πρόεδρος τοῦ Περιοικικοῦ Συνδέσμου καὶ ἦτο ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἀνεξαρτοποιήσεως τοῦ ρπα. σκετ.

Ἡ κηδεία θὰ γίνῃ σήμερον τὴν 4.30 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Πειραιῶς.

Προσφέρεται ἀμνηστία εἰς 16.000 πράκτορας!

● ΔΡΩΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΒΟΝΝΗ, 3 Ἀπριλίου. Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας προσέφερε τὴν ἀμνηστίαν εἰς ὅλους τοὺς πράκτορας τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, οἱ ὁποῖοι ἐνεπλάκησαν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς κατασκοπείας. Εἰς συνδεσμίτην του μεγάλης κυλιομαγειρίας ὀνομαζόμενος «Μπίλντ Τσάϊτουνγκ», ὁ κ. Χάνς Ντήτριχ Γκένσερ εἶπεν: «Θὰ στηρίξω μίαν γραμμὴν γάφουμε...

Σύμφωνα μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γκένσερ, εἶπεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀμνηστίας ὅλων τῶν πρακτόρων τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, ἔχουν ὑποβάλει ἀναφορὰν ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀναφορὰν ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀναφορὰν ἐναντίον τῶν ὁποίων

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΗΣ «Δ.Α.» ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος

μαι νά εἴπω ὅτι ὡς θεωρητικός τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι ἐξ ὁρι-σμοῦ ἀντιιμπεριαλιστής. Πρόκει-ται περὶ διακεκριμένου ἐπιστήμονος.

Διὰ τόν κ. Μαγκάκην δέν ὑ-πάρχει ἀνάγκη παρουσιάσεως. Εἶναι ἐξ ἴσου γνωστός εἰς τὸ ἐ-ξωτερικόν. Θά ἤτο δυνατόν ἐάν τὸ ἤθελεν, νά καταλάβῃ ἕδραν εἷς σιωδήποτε τῶν μεγάλων Πανεπι-στημίων τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀ-μερικῆς. Ἐφησύχαζε δὲ παμφιλε-κθήνητος ἐν Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δέν ἐπικαλοῦνται ὅμως διαρκῶς τὸ ὄνομά του ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τῆς δι-λήσεώς του Πρακεται περὶ ἀν-θρώπου ἐξαιρέτου ἤθους καὶ ὑ-ψηλοτάτου ἰδεολόγου τῆς Δημο-κρατίας.

Τοὺς κατηγορουμένους Μιχα-λακέα δέν γνωρίζω προσωπικῶς. Γνωρίζω ὅμως τὸν πατέρα, ὁ ὁ-ποῖος ἐμφορεῖται ὑπὸ ἀκραιφνῶν μοναστικῶν φρονημάτων. Οἱ βου-λοί του τρεπόμενοι ἐπὶ τὸν ὑ-μερῶν τῆς Ἐπαναστάσεως κατὰ-πιπτ καὶ Μιχαλακέα, σεῖς ὡς ἐγ-κρίτως νομικός, θεωρεῖτε τοῦ-τους ἱκανοὺς νὰ προκαλέσουν τὴν διὰ βιαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτειακοῦ συστήματος;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Ἐπ' οὐδενὶ λό-γῳ. Ὁ ἄγων των ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημο-κρατικῶν θεσμῶν.

ΚΑΝΕΛΛ. : Διά νά εἶναι μέ-λη ὀργανώσεως μὴ ἀποκεκλει-σμένης εἰς τὴν ἀναστροφὴν τοῦ συ-στήματος καὶ ἐνεδρεύοντος ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν πεπιοίθησιν ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Λοιπόν, ὅ-χι. Ἄλλο ἀνατροπὴ καθεστῶτος καὶ ἄλλο ἀποκατάστασις τῶν δη-μοκρατικῶν θεσμῶν. Ἡ ἀντιστρο-τώτητος τοῦ κομμουνισμοῦ ὡς ὁ-λοκληρωτικοῦ συστήματος εἶναι ὑποχρέωσις ὅλων τῶν πολιτῶν. Ἡ μέθοδος ὅμως ἀντιμετωπίσε-ως ἑνὸς συστήματος ὑπὸ τὸ ὁ-ποῖον ζῇ σήμερον τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς χρειάζεται περισκέψεις καὶ προσοχήν. Πρέ-πει νὰ κατεχώμεθα ἀπὸ τὸν φό-βον τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ νὰ προβαλλώμεθα ἀπὸ τὴν φοβίαν τὴν ὑστεραίαν καὶ τὴν κατηλέ-ιαν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου.

ΚΑΝΕΛΛ. : Εἶναι ἱκανοὶ ἐκ χαρακτῆρος καὶ πολιτικῶν τε-τοιβτων οἱ κατηγορούμενοι νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος δι' ἐγκυμ ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Ἐπ' οὐδενὶ λό-γῳ. Ὁ καθηγητὴς Μαγκάκης εἶ-χε πρωτοστατήσει εἰς τὴν συγκ-γυσίαν τῶν δυο μεγάλων κομμα-των τῆς χώρας μὲ κοινὴν συμφω-νίαν ἀπαρνήσεως πάσης ἀνομίας.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἀθηνῶν συν-ταγματάρχης κ. Ἀτσάλης

σεως πολιτειακοῦ θέματος.

ΚΑΝΕΛΛ. : Αἱ συντελούμεναι εἰς τὴν Εὐρώπην πολιτικαὶ ἀνα-κατατάξεις ἐπιτρέπουν εἰς θε-ἀνατροπὴν τῶν κοινωνικῶν καθε-στώτων ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Εἰς τὸν εὐρω-παϊκὸν χῶρον σημειοῦνται κο-μῳσιότροπαι ἐξελίξεις μὲ σκοπὸν τὴν μὴ οἰκονομικὴν καὶ πολιτι-κὴν ἕνωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν χω-ρῶν, ἀπαρτιγτων διὰ τὴν ἐνιδ-ιωσίν των. Ἡ ἕνωσις αὐτὴ θεμελι-ώνεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς δημο-κρατίας, τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀν-θρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς ὑπάρξεως ἀξιοπρεπῶν κοι-νωνιῶν.

Ε. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ : Ὁ σο-σιαλισμὸς δυτικοῦ τύπου διαφέ-ρει κατὰ πολὺ τῶν λοιπῶν ἀντι-κῶν κομμάτων ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Τὸ σοσιαλιστι-κὸν κίνημα δυτικοῦ τύπου διαχω-ρίζεται ἀπολύτως μόνον ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν διότι βάσις τοῦ εἶ-ναι ἡ ἀρχὴ τῆς δημοκρατίας.

ΣΤΕΦΑΝ. : Ἡ παρεμβατική οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῶν ἀστικῶν κομμάτων δὲν εἶναι παρόλληλος μὲ τὴν πολιτικὴν τῶν ἀστικῶν κομ-μάτων ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Βεβαίως. Εἰς πλάστα ζσα σημεῖα ἡ οἰκονομικὴ πο-λιτικὴ τῶν ἀστικῶν κομμάτων συμβολί-ζει μὲ τὴν πολιτικὴν τῶν σοσιαλ-λιστικῶν.

ΣΤΕΦΑΝ. : Γνωρίζετε ὅτι ὁ κ. Πρωτοσπαθᾶς διετέλεσε Γραμ-μα-τέας τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἑνώσε-ως τῆς Ἑλλάδος ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Μάλιστα. Εἶ-ναι ὁ θεωρητικὸς τοῦ Σοσιαλι-σμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὸ κίνημα κατ' ἐσωτερ δέν εἶχε με-γάλην ἀπήχησιν ἐδῶ. Εἶναι πε-ρισσότερον γνωστὸς εἰς τὸ ἐξω-τερικόν

ΣΤΕΦ. : Τὴν ἀνάλογον θέσιν τοῦ εἰς τὴν Βρεττανίαν καὶ Δντ. Γερμανίαν δέν κατέχουν οἱ κ. Οὔλωφ καὶ Μπράντ ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Εἰς τὸν κύκλον τῆς ἰδίας πολιτικῆς κείται ὁ κ. Πρωτοσπαθᾶς.

Ἡ κομμουνιστικὴ συνεργασία

ΣΤΕΦ. : Πῶς ἐξηγεῖτε τὸ ἐφιά-λτον τῶν ξένων χωρῶν διὰ τὸ ἐ-λληνικόν ;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ : Μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἡ ἀλληλεξάρ-τησις τῶν δημοκρατικῶν δυτικοῦ τύπου εἶναι μεγίστη, χάριν αὐτῆς τῆς ἀπειλοῦσας ὁ Δόγ τὸ ἀπειλοῦσας εἰς τὴν γλῶ-σσαν μας δὲν εἶναι αὐστηρὸς ἑλλη-νικὸς ἰστορικὸς ὑφιδιος. Ἐφιδι-φον δὲν τὸ κρίνῃ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, διπως καὶ ἡμᾶς ἐδιώ-φθορεν ἕνα συμβολικὸν εἰς τὰς ὠ-ρας δυσκολίας χάρος. Αὐτὸ ἐξηγεῖ καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τοῦ βι-βλίου μου. Ὅμως ἐξηγεῖται καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον ἐκ τῆς ἀλ-λοδαπῆς ἐναντίον τῶν ἀθηναϊκῶν αἰρέσεων.

Ὁ 509

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: Τί ἀποκομίσα-τε ἀπὸ τὰς προσπαθείας σας ἐπὶ μὲ τὸν κ. Γ. Μαγκάκην;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Συνεζητήσαμεν τὸν τρόπον ἐξόδου τῆς χώρας ἀπὸ τὸ πολιτικὸν ἀδιέξοδον. Δὲν τὸ ἤ-τανταρία δὲν ἔχει διέξοδον. Καὶ κατελήξαμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ συ-νεργασία τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τοῦ Βασιλέως.

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: Ὁ Νόμος 509 ἐφηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰσηγή-σει Κυβερνήσεως τῆς ὁποίας εἶσε-σθε μέλος. Ὁ Νόμος ἀποβλέπει εἰς τὴν προστασίαν τῆς Κυβερή-σεως ἢ τοῦ καθεστῶτος;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Διὰ τὴν ἀφρίδει-αν δὲν μετέσχον τὴν ἐποχὴν ἐκεί-νην τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κωνσ-σεν τὸν Ν. 509. Ἀνήκων ὅμως εἰς τὴν πλειοψηφίαν, ἡ ὁποία τὸν ἐ-κύρωσεν· Ὁ Νόμος ἐκεῖνος ἀπε-βλαπτεν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος τῆς Κυβερή-σεως τὸν ἐκτάκτους κινδύνους τὸν ἀντιμε-τωπίζον τότε. Ἀφαίρεσε τὸ κύρος αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τὴν Κυβέρνησιν. Προσωπικῶς ἀπορῶ πῶν εἴσακολου-θεῖ νὰ ἰσχύῃ ὁ Νόμος 509 σήμε-ρον!

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Καὶ ὅμως, ὅταν τὸ θέμα τῆς καταργήσεως τοῦ Ν. 509|1947 ἤλθε εἰς τὴν Βουλήν, κατεψηφίσθη.

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Μάλιστα. Ἀλλὰ ἐφρόνουν καὶ τότε καὶ φρονῶ καὶ σήμερον ὅτι ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία εἶναι ἱκανὴ νὰ προστατεύσῃ τὴν Ἕνωσιν τοῦ ἔθνους ἐναντι οἱουδήποτε κινδύνου χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἐ-κτάκτων μέτρων. Ἡ Δημοκρατία εἶναι πάντοτε Δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιούτων μέτρων προστασίας. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι μέγα καὶ ἐπι-κίνδυνον βεελογικὸν κίνημα. Ἡ ἀ-ντιλαϊκοτικὴ τον ἀντιμετώπισις ἀρχικῶς νὰ γίνῃ μόνον διὰ τῆς ἐκ-πατεύσεως ἰδεολογίας καὶ διαβί-κασις.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Πότε ὁ Κομμου-νισμὸς ὑπῆρξεν ἰσχυρότερος. Τὸ 1929 ἢ τὸ 1947;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Βεβαίως μετὰ τὸ 1947. Ἀλλὰ ταυτο δὲν εἶναι λόγος νὰ διακαλύπτῃ τὴν κατάργησιν τῆς Δημοκρατίας. Μετὰ τὸ 1947 ἀντιμετωπίσαμεν τὸν Κομμουνισμὸν ἐνόπλως. Ἤτο τότε ἀναγκαῖον. Εἶχαν φθάσει οἱ ἀντάρται εἰς τὴν Πάρνηθα. Καὶ ἐν τούτοις ἡ κομ-μουνιστικὴ ἀνταρσία ἀντιμετωπί-σθη ἐπιτυχῶς ὑπὸ Κυβερνήσεως Ε. Βενιζ. Ἕνωσις καὶ μὲ τὴν Βου-λὴν συνεδιαζόμασα. Μετὰ τὴν συν-τριβὴν τῆς ἀντιαρσίας ἡ μηκανι-σμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐπαυσε νὰ ὑφ-ίσταται καὶ πᾶσα κίνησις του ἐ-τέλει ὑπὸ τὴν ἄμεσον παρακολού-θησιν καὶ ἐπαγρύπνησιν ειδικῶν ὑ-πηρεσιῶν τῆς ὁποίας ἤρυσαν κα-τηδολιστικὴ Κυβερνήσεις. Καὶ μά-νον τὸ γεγονὸς ὅτι ἐλίγας ὥρας μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς 21ης Ἀπριλίου ἔχει ἐξ ἀδιλήτου ἐφοβισθῇ τὸ Κ.Κ.Ε., ὥστε ὅλοι οἱ ἔρωτες δὲν ἀπεδίωσαν ποσῶς τὸ γρωρεῖο. κρατῶσιν ὅλωσδιόλου τῆς Ε.Δ.Α.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡ.: Καὶ ὅμως, τὸ 1958 ἡ Ε.Δ.Α. ἤλθεν δεύτερον κόμ-μα, πρὸ τοῦ κόμματος τῶν Φιλε-λευθέρων.

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Τὸ θέρα τοῦτο ἐρεῖ πολιτικὴς ἐξουσιδοῦς. Αἱ δυδόσεις ψῆφοι εἰς τὴν Ε.Δ.Α. ἦσαν φῆφοι διαμαρτυρίας πολιτῶν δι' ὁμοιρέ-σεις αἰθαιρέσεων. Δὲν ἦσαν ψῆφοι Κομμουνιστῶν. Ἀκολουθῶν ὅμως, αἱ ἐλογαὶ 1963 καὶ 1964 ἔπει-ξαν τὸ ποσοστὸν τῶν ψήφων τῆς ΕΔΑ κατέσεσαν ἀπὸ 27% εἰς 14% καὶ 11%.

ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Ὁ κομμου-νιστικὸς κίνδυνος πρέπει νὰ ἀντι-μετωπίζεται ἐκάστοτε βάσει ἑρ-σταμένων κινδύνων ὡς ἔπραξε καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ 1929.

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Ὁ κ. Βαρ. Ἐπί-τροπος κύριεται τῆς διενῆ πλάνης ἀγνοῶν τὸ 1929 καὶ τὸ 1970. Τότε ὁ κομμουνισμὸς δὲν εἶχε τὴν σημερινὴν δύναμιν. Ἀρκεῖ νὰ ἀνα-γνώσῃ ὅτι μέχρι καὶ τοῦ 1933 ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν ἀναγνωρίζε-το ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸ πρῶτον ἐπὶ Ρούβελτ αὐτοῦ. Ἀκολούθησε μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν Σύμφωρον εἰρήνης καὶ διάφορος ἡ βάσις τοῦ διεθνοῦς κομ-μουνισμοῦ καὶ συσπειρὸς ἡ ἀντιμε-τώπισις του πολὺ δυσχερεστέρα ἀ-πὸ τὸ 1929. Ὅπως εἶπον, μόνον μὲ τὴν κοινὴν νομοθεσίαν καὶ δη-μοκρατικὰς μεθόδους ἀντιμετωπί-ζομεν αὐτὸν τὸν κίνδυνον.

Τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλε-μον ἡ δύναμις τῶν Ἑνωμένων Δυνά-μεων τὸν φυσικὸν - μόνον τὴν ἀτο-μικὴν καὶ εὑρίσκεται εἰς κα-τάστασιν ἀνωμότητος πρὸς τὰ-τὴν σημερινὴν σφαιριδιαστικὴς ἐπιθέσεως. Εἶναι καὶ ἐζῶν ἐπαναλόνου οἱ δι-σκοντες τὴς Ἑνώσεως Δυνάμεις ἡ τῆμα αὐτὸν κατὰ τὴν ἰδικὴν των ἀντίληψιν ἀπὸ ἀπόψεως ἀνα-τολῶν τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθε-ριῶν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐ-θνους ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἡ δη-μοκρατία διαθέτει ἐρακόνιτα μέσα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κινδύνου αὐτοῦ, μέχρι ἐσκατιᾶς τὴν ἀτομι-κῶν δικαιωμάτων, τὴς ἐπιδιδῆς σγοπιστικοῦ νόμου κ.λπ. Ἀλλὰ ἡ κρίσις τότε συντρέχουν αἱ πρῶτο-βέσεις αὐτοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνάγῃ εἰς δυνατὰς στρατιωτικὸν μονάδων, οἱ ὁποῖοι ἐν ὄψει τοῦ τε-ρμισμένου πληροφοριῶν των δέν δύνανται νὰ ἔχουν ἀπόλυτον καὶ ἀ-νεπιφυλάκτην πληροφόρησιν. Ἡ κρί-σις ἀπαιτεῖ ἀπὸ ὅλα ἀρχικὰ ὅργανα τῆς πολιτείας, τὰ Ἐνιτελεῖα τῶν Ἐνό-πλων Δυνάμεων, τὴν κυβέρνησιν, τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλήν.

ΒΑΣ. ΕΓΙΤΡ.: Ἡ διακτορία τοῦ 1916—1940 εἶχε ἐντίτεχει τὴν πλήρη ἐκπηδίκευτ τοῦ κομμουνι-σμοῦ.

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ διακτορίαι εὐνοοῦν καὶ θαρρεῖ-νον τὸν κομμουνισμὸν, ἀπαθεῖς ἡ Ἰταλία, ἡ ὁποία μετὰ τὸν φασι-σμὸν, ἔχει τὸ ἰσχυρότερον Κ. Κ. τὴν Εὐρώπην.

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: Ἐξηφηφίσθη ὁ κομμουνισμὸς διὰ τῆς δικτατορίας 1936—1940).

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Ἐὰν εἶχεν πράγμα-τι ἐξαφθισθῇ δέν θὰ ἤτο εἰς θέσιν νὰ διατηρῇ ὅσα διέπραξεν μετα-γενεστέρως.

Μία σύλληψη

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΗΣ: Ἐὰν ὑπάρχει σήμερον στυγνὴ δικτατορία, πῶς ἐ-τετύχετε κατ συνωμόσατε ἐπὶ πο-λιτικοῦ περιεχομένου μετὰ τοῦ κ. Μαγκάκη καὶ ἄλλων; σᾶς πείραξε κανείς;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Ἀπὸ μίαν συνά-ντησιν μὲ τὸν κ. Μαγκάκην δέν εἶναι δυνατὸν δεδομένα ὅτι δέν ὑπάρ-χομεν δικτατορία εἰς τὴν χώραν, ἂν θέλετε ἰδοὺ μία προσωπικὴ μου περίπτωσις: τὴν 1.5.1968 περὶ ὥ-ραν 3ην πρωϊνὴν εἰσέβαλον ἀστυνο-μικοὶ εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ ἀφοῦ μὲ ἔθεσαν ὑπὸ κατ' οἶκον κράτησιν ἐν ἀρχῇ, ἐν συνεχείᾳ μὲ ἐφυλάκισαν ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἐκολούθως μὲ ἔστει-λαν ἐξορίαν. Καὶ σήμερον ἀκόμη, δὲν γνωρίζω διὰ τίνα λόγον συνε-λήφθην, οὔτε ποίας ἀνέλαβεν ἐπευ-θύνης τὴν εὐθύνην τῆς συλλήψεώς μου. Κανένα ἔγγραφον δέν μοῦ ἐπέ-δωσαν κατὰ τὴν σύλληψίν μου. Καὶ διερωτῶμαι πάντοτε διατί ἐ-λήφθη, αὐτὸ ποὺ ἀνέλαβεν ἐπευ-θύνης τὴν ἐπιτελεστικὴν γίνεται καὶ αἱ ἐπιτελεστικαὶ γίνονται κατὰ κανόνα τὴν 3ην πρωϊνὴν καὶ δὲν τὴν ἔβγαλεν ἡ ὥρα τῆς ἐπιτε-λέσεως;

ΣΤΡΑΤΟΔ.: Λόγῳ τοῦ ὅτι δέν ὑπάρχει ἐξορία;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Βεβαίως ὄχι. Δια-φόρων, ὁμολογῶ, ὅτι τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν ἀγωνιστῶν ἐπεσπάσθησαν καὶ τὴς ἀγωνιστικὴς τάξεως τῆς χώρας, ὡς καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων, ἀντιστράτηγοι, δι-πλωμάται, ἱερωμένοι, δικηγόροι κ.λ.π. Τῶν ἐξ αὐτῶν σημασίαν ἔχει ἡ ἀνάμιξις τοῦ Ἀθηνῶν ὅτι δέν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀλλὰ συμφέρον ἀνθρώπων ἀνωτέρων μετὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξ ἄλλου ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος.

ΣΤΡΑΤΟΔ.: Ἀλλὰ τοῦ ἀγῶνος δι-ατάσσεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Βεβαίως ὄχι. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος.

ΣΤΡΑΤΟΔ.: Ἀπὸ ποῖα ἀπόψεις;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Ἀπὸ ἀπόψεως ἐσω-τερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς. Ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικῆς, διότι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς, διότι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.

ΣΤΡΑΤΟΔ.: Ἀλλὰ τοῦ ἀγῶνος δι-ατάσσεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος;

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Βεβαίως ὄχι. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος